

ATLARA ÖZENEN EŞEK

Bir zamanlar, bir köyde bir adam yaşıyormuş. Bu adamın bir eşiği varmış. Fakat, adam çok yoksul olduğu için eşiğine doğru dürüst yem veremiyormuş. Eşek de bu yüzden çok zayıfmış. Herkes eşiğe çok acıyormuş. Eşiğiyle taşıdığı odunları satarak geçimini sağlayan bu yoksul adam, eşiği işe yaramaz hale gelince kara kara düşünmeye başlamış. Bu arada yoksul adamı tanıyan padişah onun bu halini öğrenmiş ve :

-Görüyorum ki, eşiğinin durumu çok kötü. Buna gönlüm razı değil. Şu eşiği ver de atların yanında beslensin, demiş.

Adam sevinmiş ve eşiğini at bakıcısına teslim etmiş. Atların yanına giren eşek, onların besili ve bakımlı olduğunu görünce:

- Ey Allah'ım! Ben senin yarattığın değil miyim? Şu atlara baktıkça halime üzülüyorum. Keşke bende at olsaydım.

Birkaç gün sonra askerler ahıra gelerek bütün atları eyerleyip savaşa gitmişler. Kırk gün sonra atlar geri dönmüş. Dönmüş ama, her birinin gövdesi, başı ve ayakları kılıç ve ok darbeleri ile yara bere içindeymiş.

Eşek bu durumu görünce, söylediklerinden pişman olmuş ve haline şükretmiş.

Haydi soruları cevaplayalım.

Adam neden eşiğine yem vermiyormuş?

Adam nasıl geçimini sağlıyormuş?

Padişah adama ne teklif etmiş?

Eşek neden haline şükretmiş?

